

मधुपः

ऋषयो सुनयः सिद्धाक्षत्र गच्छन्ति येतुदाः ।
तत्र भोगानथो सुदुक्ते ब्रह्मलोकं च तिष्ठति ।
क्रीडित्वा सुचिरं कालं पुनर्मर्त्तसुपागतः ।
स भुक्त्वा विपुलान् भोगान् विष्णुलोकं च
गच्छति ॥

दशपूर्व्यान् दशपरानामानशैकविंशतिम् ।
नयते विष्णुसायुष्यं मधुधेनुप्रसादतः ॥
य इदं श्रुत्वायाङ्गना आचयेद्वापि मानवः ।
सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकं च गच्छति ॥”
इत्यादि वराहपुराणे श्रौतोपाख्याने मधु-
धेनुमाहात्म्यम् ॥

मधुनालिकेरकः, पुं, (मधुर्मधुरो नारिकेलः स्वार्थे
कन् । रत्नधोरैक्यात् रत्न लत्वं लस्य च रत्नम् ।)
मधुनारिकेलः । एरनारिकेल इति कौक्ये
प्रसिद्धम् । मोहानारल इति च ख्यातम् । तत्-
पर्यायः । माध्वीकफलः २ मधुफलः ३ अधि-
तजफलः ४ माध्विकफलः ५ नटुफलः ६ बहु-
कूर्चः ७ हृत्फलः ८ अस्त्र गुणाः । मधु-
रत्नम् । शिशिरत्नम् । दाहदृष्ट्यात्पित्तहारि-
त्नम् । बलपुष्टिरोहकान्तिकारित्वम् । वीर्य-
विवर्द्धनत्वम् । रघ्यत्वञ्च । अपि च ।

“माध्वीकं नारिकेरं फलमतिमधुरं दुर्लभं
जन्तुकारि
स्निग्धं वातातिचारभ्रमश्रमनमथ ध्वंसनं
वह्निदीप्तिः ।
आमण्डपप्रकीर्णं जनयति कुर्वते चारुकान्तिं
बलञ्च
खैर्यं देहस्य धनो चनमदनकलावर्द्धनं पित्त-
नाशम् ॥”
इति राजनिर्घण्टः ॥

मधुनी, स्त्री, क्षुपविशेषः । माकड़ जाता इति
माकड़ चाडली इति च भाषा । तत्पर्यायः ।
इतमका २ वायव्यो ३ सुमङ्गला ४ । इति
रत्नमाला ॥

मधुनेता, [ऋ] पुं, (मधु नयति पुष्येभ्यः संयुक्ता-
तीति । औष् + ङच् ।) भ्रमरः । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥

मधुपः, पुं, (मधु पिबतीति । पा + कः ।) भ्रमरः ।
इत्यमरः । २ । ५ । २६ ॥ (यथा, राजतर-
ङ्गिण्याम् । ३ । ४०६ ।

“गन्तुतिमाचमामसने देवोधासनि धैर्यवान् ।
धुन्वन् कराभ्यां मधुपान् धावति स च धीरधीः”
मधु जलं पातीति । पा + कः । वारिरचके,
त्रि । यथा, ऋग्वेदे । ५ । ३२ । ८ ।

“अं चिदर्थं मधुपं शयानमसिन् वनं मन्हा-
दुप्यः ॥”

“मधुपं मधुनोऽम्बवः पातारं पाजयितारम् ॥”
इति तद्गाथे सायनः । मधुपानकर्षरि च, त्रि ।
यथा, ऋग्वेदे । १ । १०० । १ ।

“खवा यदुवा विचयुर्नोभराति वाजायेद्रे मधु-
पाविषे च ॥” “हे मधुपौ मधुरत्न सोमरवस्य
पातारौ ॥” इति तद्गाथे सायनः ॥

मधुप

मधुपर्कः, स्त्री, (एच् + चच् । मधुना पर्को योगो-
त्तम् ।) दधिच्युक्तमधु । तत्पर्यायः । महोदयः
२ । इति हेमचन्द्रः । ३ । ४६७ ॥ अपि च ।
“मधुपर्कं दधिमधुघृतमपिहितं कांस्थेनेति ।
अपिहितमाच्छादितम् ॥” इत्येकादशीतन्त्रि-
काव्यायनसूत्रम् ॥

मधुपर्कः, पुं, (एचो + चच् । मधुना पर्कः
सम्यक् यस्य मधुना संयोजनात् तयात्वम् ।)
घोडशोषचारपूजान्तर्गतघोषचारः । तस्य
प्रमाणं यथा,—

“दधि सर्पिर्जलं चौद्रं खितैताभिस्तु पञ्चभिः ।
प्रोच्यते मधुपर्कस्तु सर्वदेवौघतुष्टये ॥
जलम् सर्वतः स्वल्पं सिता दधि घृतं समम् ।
सर्वेषामधिकं चौद्रं मधुपर्कं प्रयोजयेत् ॥
तद्द्यात् कांस्थपात्रेण रौक्मन्वतभवेन वा ।
ज्योतिष्टोमाश्चेधादौ पूर्णं चेष्टे प्रपूजने ॥
मधुपर्कः प्रतिहोत्र्यं सर्वदेवौघतुष्टिः ।
समर्थकाममोक्षायां साधकः परिकीर्तितः ॥
मधुपर्कः सौख्यभोग्यतुष्टिपुष्टिप्रदायकः ॥”
इति कालिकापुराणे ६७ अध्यायः ॥

अपि च ।
“आष्यं दधिमधुभिर्भ्रं मधुपर्कं विदुर्बुधाः ॥”
इति तन्त्रसारः ॥

तद्गाथे सूत्रा यथा,—
“संयुक्तानामिकाङ्क्षा तिस्रोऽन्याः संप्र-
चारिताः ।
मधुपर्कं च सा सूत्रा विदुर्बुधाः परिकीर्तिता ॥”
इति हरिभक्तिविनासः ॥

मधुपर्णिका, स्त्री, (मध्विव हितं पर्यवेक्ष्याः । ततः
स्वार्थे कन् टाप् । अत इत्वञ्च ।) गम्भारीदृचः ।
(अस्याः पर्यायो यथा,—
“गम्भारी भद्रपर्णी च श्रीपर्णी मधुपर्णिका ।
काष्ठीरी काष्ठीरी हीरा काष्ठीर्यः पौत-
रोहिणी ॥
लज्जटला मधुरवा महाङ्गुसुमिकापि च ॥”)
नीलीदृचः । इत्यमरः । २ । ४ । ३५ ॥ (अस्याः
पर्यायो यथा,—
“नीली तु नीलिनी तूनी कालदीला च
नीलिका ।
रङ्गनी श्रीपत्नी तुष्ठा यामीना मधुपर्णिका ॥
झौतका कालकेशी च नीलपुष्पा च वा
सूता ॥”)
वराहक्रान्ता । इति शब्दचन्द्रिका ॥ गुडूची ।
सुदर्शना । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, सुश्रुते
शारीरस्थाने १० अध्याये ।
“एत्रिपर्णी वलाशिशुन्वद्रंटा मधुपर्णिका ॥”
अस्याः पर्यायो यथा,—
“सुदर्शना सोमवती चक्राङ्गा मधुपर्णिका ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)

मधुपर्णी, स्त्री, (मधु इव हितं पर्ये यस्याः ।
गौरादित्वात् ङीष् ।) गुडूची । इत्यमरः । २ ।
४ । ३४ ॥ (अस्याः पर्यायो रत्नमालायां यथा,

“वत्सादनी द्विभ्ररुहा मधुपर्ण्यन्वतामरा ।
कुण्डल्यन्वतवती च गुडूची चक्रलक्षणा ॥”)
गम्भारीदृचः । नीलीदृचः । इति मेदिनी ।
ने. १०५ ॥ मधुबीजपूरः । इति राजनिर्घण्टः ॥
(विककृतदृचः । तत्पर्यायो यथा,—
“विककृतः खाडुकदृचः शृगदारु मधुपर्ण्यपि ॥”
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)
मधुपाका, स्त्री, (पाकेन मधुर्मधुरा । राजदन्ता-
दित्वात् पूर्वनिपातः । टाप् ।) वडूतुजा । इति
राजनिर्घण्टः ॥
मधुपायी, [नृ] पुं, (मधु पिबतीति । पा + णिनिः ।
ततः “आतोयुक् चिञ्जतोः ॥” ७ । १ । ३३ ।
इति युक् ।) भ्रमरः । इत्यमरटीकायां रामा-
श्रमः ॥ मधुपानकर्षरि, त्रि ॥
मधुपालिका, स्त्री, (मधु पालयतीति । पालि +
लुच् । टाप् । अत इत्वम् ।) गम्भारी । इति
शब्दमाला । (विषयोऽस्या गम्भारीशब्द-
दृचयः ।)
मधुपौलुः, पुं, (मधुर्मधुरः पौलुः ।) महापौलुः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
मधुपुरी, स्त्री, (मधोत्तमानो देवस्य पुरी ।)
मधुरा । इति शब्दरत्नावली । (यथा, भाग-
वते । ७ । १४ । ३१ ।
“नेमिषं फाल्गुनं सेतुः प्रभासोऽथ कुशस्थली ।
वाराणसी मधुपुरी पम्पा विन्दुसरसभा ॥”)
मधुपुष्यः, पुं, (मधुपुष्यराशि पुष्याख्यस्य ।) मधु-
हमः । इति रत्नमाला । (मधुकः । तत्पर्यायो
यथा, भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
“मधुको गुडपुष्यः स्थान्मधुपुष्यो मधुसवः ।
वानप्रस्थो मधुघोषो जलजोऽथ मधुलकः ॥”
श्रीरौघदृचः । अशोकदृचः । वज्रदृचः । इति
राजनिर्घण्टः ॥
मधुपुष्पा, स्त्री, (मधुपुष्य + क्वियां टाप् ।) दन्ती-
दृचः । नागदन्तीदृचः । इति राजनिर्घण्टः ॥
मधुप्रियः, पुं, (मधु मयं प्रियमस्य ।) वलरामः ।
इति त्रिकाण्डशेषः । भूमिजन्तुः । यथा,—
“नादेशी स्त्री नागरङ्गकस्तुगन्धो मधुप्रियः ॥”
इति षटाधरः । (मदाप्रिये, त्रि ॥)
मधुफलः, पुं, (मधु मधुरं फलमस्य । यदा, मधु
मयं फलाद् यस्य ।) मधुनारिकेलः । इति
राजनिर्घण्टः ॥ विककृतदृचः । इति शब्द-
चन्द्रिका । (मधुरफलविशुष्टे, त्रि ॥)
मधुपर्णिका, स्त्री, (मधु मधुरं फलं यस्याः ।
मधुफल + संज्ञायाम् कन् । टाप् । अत इत्वञ्च ।)
मधुखण्डूरिका । इति राजनिर्घण्टः ॥ (गुणा-
दयोऽस्या मधुखण्डूरिकाशब्दे ज्ञातयाः ।)
मधुवहुजा, स्त्री, (मधुना मधौ वा बहुजा ।)
वासन्तीलता । इति राजनिर्घण्टः ॥
मधुभित्, [टृ] पुं, (मधुं तन्नामानं दैव्यं भिनत्ति
नाशयतीति । भिद् + क्तिप् । तुगागमञ्च ।)
विष्णुः । इति शब्दरत्नावली । (यथा, भाग-
वते । ४ । २६ । ४० ।

मधुभित्